

3/2011

CHARIZMA

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu

Prosba Sv. Tomáša Akvinského za pozbavenie chýb

Ja, hriešny prichádzam k Tebe, môj Bože,
ako k prameňu milosrdenstva, aby si mňa nečistého očistil.

Slnko spravodlivosti, daj slepému zrak.

Všemohúci lekár, uzdrav raneného.

Kráľ kráľov, odej žobráka,

Prostredník medzi Bohom a ľuďmi,

uzmier svojho Otca s hriešnikom.

Dobrý Pastier, prived' späť zblúdeného.

Bože, maj zľutovanie s úbožiakom a odpusť chybujuúcemu,

vráť mŕtvemu život, neodsudzuuj bezbožného

a daj milosť nepolepšiteľnému hriešnikovi.

Najláskavejší Pane, zavolaj späť toho, ktorý od Teba uteká.

Utíš vzpierajúceho sa, pozdvihni padajúceho,

podopieraj stojaceho, sprevádzaj putujúceho,

nezabúdaj na toho, kto zabúda na Teba,

neopúšťaj toho, kto opustil Teba.

Neopovrhuj hriešnikom, i keď Ťa uráža,

i keď ubližuje svojim blížnym,

aj keď sám stratil svoju tvár.

Prosím Ťa pre svoju slabosť,

aby si nehl'adel na moje nedostatky,

ale na svoju nesmiernu dobrotu,

aby si mi láskavo všetko odpustil,

aby si mi dal dokonalú ľútosť nad minulosťou

a účinnú ochranu pre budúcnosť.

Nech sa tak stane!

Drahí čitatelia a priaznivci KCHO!

Blahoslavený Ján Pavol II. vo svojom liste Tertio millenio adveniente (44) hovorí: „To, čo sa v plnosti času uskutočnilo pôsobením Ducha Svätého, môže sa teraz iba jeho pôsobením vynoriť z pamäti Cirkvi. Duch totiž spriťomňuje v Cirkvi všetkých čias a všetkých miest jediné zjavenie, ktoré priniesol Kristus ľudom, a to tým, že ho robí živým a účinným v duši každého.“ A práve toto sme zažili pred Turícami v Nitre, zvlášť v sobotu pri chválach a pri slávení Eucharistie. Myslím, že každý, kto tam bol, to môže potvrdiť.

Ale nezostaťme len pri spomienkach. Aj keď možno momentálne prežívame každodennú všednosť, krízu v osobnom alebo rodinnom živote, a možno sa nám rozpadá spoločenstvo, volajme v modlitbe na Pána, aby naplnil slová Písma: „Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal“ (Jn 14, 26). Prosme, aby sa Ježišovo slovo, ktorým uzdravoval i oslobodzoval, potešoval i povzbudzoval, stalo živým aj pre nás, pre naše rodiny i spoločenstvá, tu a teraz. Nech nás k tomu inšpirujú i povzbudzujú aj nasledujúce stránky časopisu Charizma.

Imrich Degro

2	Vedúci spoločenstiev prišli do Nitry
6	Príprava na Turíce
8	Katolícka charizmatická konferencia
9	Návšteva centra Obnovy v Duchu v Ríme
12	Čarodejníci, jasnovidci a charizmatici
13	Modlitba príhovoru
18	Podprahové nahrávky
20	Vízia a priority KCHO
21	Svedectvo

CHARIZMA -

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu
a evanjelizáciu
ročník 3

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska

Šéfredaktor: PhDr. Imrich Degro PhD.

Redakčná rada: PhDr. Elena Ferencová,
Ing. Václav Kocián, Mgr. Dušan Lukáč

Fotografie: Gabika Šunderlíková

Jazyková úprava: PhDr. Blanka Kocinová

Adresa redakcie: Katolícka charizmatická obnova,
Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra
e-mail: charizma@svmichael.sk
telefón: +421 903 156746

Imrimatur: Mons. Marián Chovanec,
pomocný biskup a generálny vikár
Biskupský úrad, Nitra; č. 300/2009; dňa 10. 3. 2009

Cenzor: Mons. Peter Brodek

Tlač: PUBLICA Földesi Peter, Nitra
registrácia: MK SR 18.6.2009 EV 3727/09

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov zaslaných na zverejnenie.

Časopis **CHARIZMA** možno objednať na adrese redakcie alebo e-mailom: charizma@svmichael.sk

Náklady na vydanie jedného výtlačku sú približne **0,50 €**. VÚB účet číslo: **1800629557 / 0200**

VEDÚCI SPOLOČENSTIEV PRIŠLI DO NITRY

Vedúci spoločenstiev KCHO z celého Slovenska sa v piatok 27. mája už od skorého rána schádzali v romantickom podhradí, v historickej budove Kňazského seminára sv. Gorazda v Nitre. Po piesňach chvál privítal prítomných vdp. Dušan Lukáč otázkou: „Čo potrebujeme?“ A vyzval k jednote, v ktorej cítiť slobodu. „Máme otvorené srdcia a očakávame veľké veci, ktoré môže Boh s nami urobiť,“ povedal a vysvetlil, že Pán nám dáva povolanie niest' posolstvo v Cirkvi a čas, aby sme sa znovu učili a odišli z tohto stretnutia obohatení vo viere.

Spoločenstvá sú ponúknutým Božím liekom

Vdp. Peter Brodek v prednáške Význam spoločenstiev pre Cirkev v sekularizovanej spoločnosti upozornil na to, ako sa nám aj v dnešnej atmosfére neistoty Pán prihovára z Písma, kde sa tristošesťdesiatšesťkrát nachádza: „Nebojte sa!“ (Na každý deň v roku, aj na priestupný rok.) Dvadsaťte storočie prinieslo výraznú sekularizáciu čiže zosvetštenie, slabnúcí vplyv kresťanov. Akýchsi „zánikov“ kresťanstva bolo však v dejinách viac - staroveký Rím, Francúzska revolúcia, komunizmus... Dnes však hovoríme o novom začiatku, veď Veľké jubileum od nás vyžaduje vrátiť sa k Ježišovi a tu je dôležitý vplyv malých spoločenstiev. Ján Pavol II. hovoril o novej dobe zhromažďovania laikov. V súčasnosti sa štyridsať miliónov kresťanov angažuje v nejakom spoločenstve.

Ľudí mylí krehkosť spoločnosti a politiky, strach o budúcnosť, katastrofy, peniaze... Chý-

bajúca motivácia vedie k izolácii a odcudzeniu sa. Záchytným bodom je Boh. A ponúknutým Božím liekom sú spoločenstvá. Je nová doba, ktorá ich potrebuje. Charizmatické spoločenstvo je spoločenstvo, aké poznáme z ranej Cirkvi, znamená to byť s Ježišom v modlitbe, Eucharistii, v kruhu bratov a sestier, kde Pán pôsobí skrze osobité vanutie Ducha. V spoločenstve máme osobnú skúsenosť s Božou mocou. Zažívame dar Lásky - jedno srdce, jedna duša. Ak sme otvorení voči Duchu, máme silu Lásky prijímať ľudí v Kristovi. Lebo je dokázané, že vzájomné dorozumievanie sa sa uskutočňuje na sedemdesiat percent od srdca k srdcu, až potom slovami.

Niekedy neveríme, že naša modlitba má až takú účinnosť, ale Pán si nás vyvolil krehkých.

Odkaz prvých apoštolov

Otec Peter zdôraznil, že v duchu odkazu prvých apoštolov by sme mali stavať na štyroch pilieroch. Prvým je zúčastňovanie sa

na učení apoštolov, čiže mať zdravú katolícku náuku, spoločenstvo musí byť teologicky ďalej vzdelávané, a to rýdže katolícke odovzdávať ako svedectvo. Druhým pilierom je fyzické zúčastňovanie sa na bratskom spoločenstve, byť si duchovne i hmotne nápomocní a vydávať svedectvo pred svetom, ponúknuť službu kňazom. Tretím pilierom je Eucharistia - lámanie chleba. Je ideálne, keď pred alebo po spoločenstve je možnosť byť na svätej omši. Štvrtým pilierom je spoločná modlitba - priesťor pre duchovnú pomoc, vyprosenie milostí. Modlitba je dýchanie stálej Božej prítomnos-

ti. Charizmy sa sprítomňujú v spoločenstve, otvorenom pre Ducha. Samotné spoločenstvo je oblasťou služby - modlitba jeden za druhého, za miestnu Cirkev... Musíme rozlišovať v Duchu Svätom, aby nebol spolupracovníkom na našich podnikoch, ale aby sme uskutočňovali v našom živote to, čo chce On.

Tvorivé dielne

Poobede sa vedúci spoločenstiev rozdelili podľa vlastného výberu do štyroch zaujímavých sekcií: Rozlišovanie v modlitbe, Uzdravovanie rodových koreňov, Modlitba chvál a Poradenstvo.

Rozlišovanie v modlitbe

Najväčší záujem bol o tému Rozlišovanie v modlitbe, ktorú viedol vdp. Imrich Degro. Prítomných upozornil na to, aké dôležité je pri učení sa rozlišovať položiť si otázky, ktoré si kladli Abrahám, Mojžiš, apoštol Pavol...

Ak hľadáme Božiu vôľu pre seba, najskôr si ujasníme možnosti, ktoré sú pred nami a prosíme Pána, aby nám pomohol oslobodiť sa od týchto alternatív, aby srdce a myseľ boli slobodné. Keď som slobodný, spýtam sa: „Pane, čo chceš?“ Je možné poprosiť aj o radu niekoho skúsenejšieho, alebo podľa sv. Ignáca máme žiť s tou možnosťou, pre ktorú sme sa rozhodli, a sledujeme, čo to prináša, pozitíva aj negatíva.

Táto prednáška aj prax však boli zamerané najmä na rozlišovanie v modlitbe príhovoru. Keď niekto prosí o modlitbu príhovoru, nie

vždy vie, čo naozaj potrebuje. Možno chce Boh v tej chvíli riešiť práve niečo iné. A preto by modlitba príhovoru mala začať prosbou o lásku k človeku, za ktorého sa ideme modliť. Aby nám Boh pomohol vidieť ho, ako ho vidí On, pretože ak nemáme lásku, to, čo nám Pán zjaví na modlitbe, môže tomu človeku ublížiť.

Niekedy ľudia chápu modlitbu ako mágiu a majú zlý pohľad na Boha. Ovocím modlitby je vždy Božia milosť, zjednotenie sa s Bohom, ktoré sa uskutočňuje v tajomstve.

Ako ďalej rozlišovať? Prednesieme potrebu, s ktorou daný človek prišiel, ale zároveň sa pýtame: „Pane, ale čo chceš povedať ty?“

Na modlitbu prichádzajú dve kategórie ľudí. Prví potrebujú radu alebo povzbudenie a druhí uzdravenie - fyzické, psychické alebo duchovné. Boh ponúka úplné uzdravenie. Niekedy je potrebné uzdravenie vzťahu k Bohu, sklamanie z Boha, ktoré sa musí priznať a odpustiť. Inokedy je potrebné vnútorné uzdravenie vzťahu k sebe alebo k iným ľuďom, niekedy je potrebná modlitba za oslobodenie.

Ak dostaneme slovo, je lepšie vložiť ho do modlitby. Na záver sa môžeme spýtať, či to slovo dotyčnému niečo osobne povedalo a ako prežíval modlitbu. Kritériami rozlíšenia sú pokoj, radosť, ale niekedy aj smútok nad niečím...

Klást' ruky nad hlavu?

Rozprúdila sa živá diskusia. Prítomných zaujímala aj odpoveď na jednu z najčastejších otázok v Obnove, či môžu klásť modliaci sa laici ruky na alebo nad hlavu toho, za ktorého sa modlia. Otec Imrich vysvetlil, že vkladanie rúk na hlavu je prejavom autority kňaza alebo rodiča, ak sa modlí za svoje deti. Ale, keďže zlý sa bojí dotyku, môžeme položiť ruku na plece, ak sme v stave milosti posväcujúcej a daná osoba s tým súhlasí.

Nové poznatky prítomní preniesli do praxe pri modlitbe príhovoru za seba navzájom. Rozdelení do trojíc najskôr vyprosovali Božiu lásku k tomu, za koho sa modlili, potom prosili o obraz a Božie slovo.

Modlitba chvál

V tejto sekcii sa stretli hlavne hudobníci, speváci a tí, ktorí majú službu vedenia chvál. Manželia Mária a Honza Bernátkovi spolu s Vierkou Nemcovou teoreticky i prakticky zasväcovali prítomných do tejto požehnanej, krásnej a dôležitej služby.

Poradenstvo

Prítomní v tejto sekcii živo diskutovali a Elena Ferancová odovzdávala cenné rady a skúsenosti vedúcim, ktorí majú v spoločen-

stve psychicky choré, problémové osoby alebo problémy vo vzťahoch a prijímaní sa jednotlivých členov navzájom.

Uzdravovanie rodových koreňov

Svetlo do tejto aktuálnej témy vniesol vdp. Václav Kocián. Zdôraznil, aký veľký význam má modlitba za uzdravenie rodových koreňov nielen pre jednotlivca, ale pre celý národ. Ochoťne odpovedal na otázky prítomných.

Stretnutie podľa diecéz

Vedúci spoločenstiev sa mali možnosť zoznámiť aj v skupinách podľa diecéz. Dozvedeli sa o aktuálnych podujatiach, ktoré sa budú konať. Dohodli sa na spolupráci jednotlivých spoločenstiev.

Svätá omša

Stretnutie s Pánom na svätej omši bolo radostné a hlboké zároveň. V kázni otec Imrich Degro všetkých vyzval k hlbšiemu zamysleniu sa a zároveň žitiu Božieho slova: „Nie vy ste si vyvolili mňa...“ Pripomenul, že sa musíme milovať navzájom, aby to ostatní videli, a tak svedčiť o Bohu. Duch Svätý nás vedie v kona-

ní dobra pre bratov a sestry. Len musíme dávať pozor, aby sme zachovali správne poradie: Duch Svätý a my, a nie my a Duch Svätý.

Večerná prednáška

Otec Dušan Lukáč upozornil na to, aby sme nezabúdali, že sme kvasom pre svet. A čím viac zažívame Božiu slávu, moc a lásku, tým viac tolerujeme iným slabosti. Ale kto nežije v Božej moci, nedokáže sa obetovať, chce si zachrániť život, má strach... Cirkev sa šíri evanjelizáciou a tá má byť súčasťou nášho života.

Prikladom môže byť sv. František, ako vyriešil problém s malomocným, na ktorého sa rehoľníci sťažovali, že je neznesiteľný. Malomocný sa sťažoval, ako má trpezlivo znášať svoj údel, keď má veľké bolesti a bratia mu neslúžia, ako majú. František sa pomodlil a prihovoral sa mu: „Pozdravujem ťa, najmilší brat. Čo môžem pre teba urobiť?“ „Umy mi chrbát vlastnými rukami.“ A František mu umýval chrbát, ktorý sa pod jeho rukami hojil a malomocný vyznával svoje hriechy.

Andrea Teplanová

PRÍPRAVA NA TURÍCE

V sobotu 28. mája sa stretli spoločensvá KCHO z celého Slovenska vo farskom kostole sv. Gorazda na Klokočine v Nitre.

Prítomní boli pozvaní k spoločnej modlitbe a Boh prebýval na chválach svojho ľudu.

Duch Svätý dušou evanjelizácie

V prednáške Duch Svätý dušou evanjelizácie vdp. Dušan Lukáč upozornil na to, aké dôležité je položiť si otázku: Čo je dôvodom zvestovania evanjelia? Nie zlepšovať ľudí! (Ateista môže byť morálne lepší človek ako my.) Niekedy, ak si priznáme svoje nedostatky, sme oveľa transparentnejší kresťania. Mons. Dušan Lukáč uviedol vlastné svedectvo, ako mu spolužiak z vysokej školy, obyčajný chlapec nie najlepšej povahy, položil otázku: „Veríš, že je Boh?“ A priviedol ho k Bohu nie preto, lebo bol lepší ako on, ale pretože Boha miloval.

Cvičiť sa v láske nie je možné, ak budeme zahĺbení do seba na jednom mieste, to pravé „mäso“ je na ulici a tam láska môže aj zaboliť. No v nás je často skrytý postoj staršieho brata z podobenstva o márnotratnom synovi. Máme zastreté srdce a myseľ a chýba nám pohľad, aký má Boh. Pilát chcel zachrániť Ježiša, ale Boh zachránil Barabáša, lebo Ježišova smrť spasila všetkých. Aby bol niekto dobrý a vedel eticky správne zhodnotiť veci, nepotrebuje náboženstvo. K Ježišovi privádza-

me hriešnych ľudí preto, aby došli k spásu. Musíme mať Boží súcit a lásku k hriešnikovi, nad ktorým vládne Boh. Môžeme mať chyby aj nedostatky v povahe, nemusíme byť dokonalí, ale máme privádzať ľudí k Ježišovi. Svätý Peter nás povzbudzuje byť vždy pripravení evanjelizovať.

Modlitby, adorácia

Po obede mohli okoloidúci vidieť viacere modlitbové skupinky, rozmiestnené okolo kostola, pri ktorých napriek dažďu stáli rady ľudí, túžiacich po modlitbe. Súčasne kto potreboval, mohol ísť k sviatosti zmierenia a adorácii.

Program pre mladých

Oslovuje Obnova v súčasnosti mladých? Niekedy počuť hlasy, akoby už mladí nemali záujem. A práve oni sú tí, ktorí túžia radikálne zmeniť život. Možno je skôr problém v starších, ktorí im neponúknu šancu, podceňujú ich, čo sa nedá povedať o pátrovi Jurajovi Ďurnekovi, Sch.P., ktorý dokáže priviesť mladých k živej viere. So spoločenstvom Dávid, zjednotení v téme Evanjelizovať znamená milovať, všetci spievali, tancovali, chválili Boha, ďakovali mu a modlili sa. Napriek tomu, že

išlo o celoslovenské stretnutie, mladí zaplnili len asi polovicu haly. Miesto smútku, že je ich v obnove málo, je asi potrebné zamyslieť sa, koľkých sme pozvali a privedli my.

Evanjelizovať znamená milovať

Prednáška Eleny Mrázovej bola zameraná na pochopenie správnej evanjelizácie na príkladoch zo života.

Ak hovoríme pravdu bez lásky, sme krutí a neprijateľní. Našou úlohou nie je karhať, vyčítať, ale sprostredkovať Božiu lásku, ktorou môžeme prekryť zlyhania a omyly. Dôležité je vedieť zostúpiť z hlavy do srdca. Pretože správne rozhodnutie v láske môže zavážiť viac než cielená evanjelizácia. Hlboká obetavosť a služba sú svedectvom. Nezištným konaním zjavujeme Kristovu lásku. V evanjelizácii treba prijať aj nepochopenie, posmech... zlo sa zlom nepremáha. Odpúšťať sa vždy opláca. Všetci sme pozvaní urobiť zo svojho života evanjeliové svedectvo. Nepozerať na človeka ľudským pohľadom, veď Bohu je všetko možné, to zmení každého. V progresívnej evanjelizácii modlitba a obeta pripravujú cestu pre naše svedectvo.

Povzbudenie biskupa

Po bloku svedectiev, otázok a odpovedí nasledovala svätá omša celebrowaná J. Ex. Mons. Dominikom Tóthom, emeritným biskupom. Počas jeho kázne bolo miestami hrobové ticho - ľudia ani nedýchali pri pozornom načúvaní a miestami kostolom znel smiech, vďaka zmyslu pre humor a vtipným konštatovaniam

otca biskupa. Pripomenul, že Ježiš Kristus odovzdal Ducha Svätého všetkým pokoleniam, celému svetu. Akoby sa nám prihovoral: „Preto som trpel, aby som vám dal Svätého Ducha.“ Veď aj prvé slovo k apoštolom po zmŕtvychvstaní bolo: „Prijmite Ducha Svätého.“ A nastala nová éra Ducha Svätého. Boh chce prebývať v nás. Duch Svätý si nás vyvolil a povolal prežiť nové Turíce. Je vyliala Božia láska do našich srdiec, v ňom sme novým stvorením. Keďže vrcholom vesmíru je každý človek, pred Pánom sme cennejší než celý vesmír. Vrcholom človeka je duch a vrcholom ducha je láska. Ezechielowi hovorí Boh: „Posielam ťa k ľudu tvrdej šije, vylejem na vás čistú vodu, dám vám nové srdce a nového ducha, očistím vás od všetkých modiel, vy budete mojim ľuďom a ja budem vašim Bohom.“ To, že sa modlíme, je dielo Ducha Svätého. Máme byť vdáční, za to, čo robí v nás. Otec biskup uznal, že veriť v dnešnej dobe, pri silnom tlaku masmédií, je hrdinstvo. Často sa bojíme povedať Bohu svoje áno, ale príkladom je blahoslavený Ján Pavol II., ktorý nám ukázal, že z kríža sa nezostupuje, na kríži sa zomiera.

Radosť, pokoj a láska sprevádzali aj záverečné požehnanie. Ešte dlho zneli chrámom hlasné a radostné piesne chvál.

Andrea Teplanová

KATOLÍCKA CHARIZMATICKÁ KONFERENCIA

Už v poradí 18. Katolícka charizmatická konferencia sa uskutočnila 19. až 21.8 v Trnave, organizovaná združením JAS.

Hlavnou prednášateľkou bola evanjelizátorka a odborníčka na praktiky siekt a okultizmus Erika Gibello. Piatok sa niesol v znamení hesla „Boh preukázal milosrdenstvo našim otcom“. Svätú omšu za požehnanie konferencie slúžil trnavský pomocný biskup Mons. Ján Orosch. Hlavným dňom konferencie bola tradične sobota. Po piesňach a chválach skupiny Veritas z Jakubovho dvora otvorila Erika Gibello sériu prednášok. V prvej sobotnej prednáške sa venovala dodržiavaniu prvého Božieho prikázania a jeho porušovaniu v praktikách New Age. Po prestávke mali prednášky otec Miroslav Kukla o požehnaní skrze Ježiša Krista a

Vierka Nemcová

po ňom otec Václav Kocián, ktorý hovoril o požehnaní a rodových koreňoch. Pred obedom obohatila prítomných adorácia. Potom mali skupinky službu modlitby. Po korunke Božieho Milosrdenstva bola ďalšia prednáška Eriky Gibello. V nej sa venovala téme hriechov pro-

Pharm. Mgr. Erika Gibello -
hlavná prednášateľka

Václav Kocián hovoril o požehnaní
a rodových koreňoch

ti prvému prikázaniu a uzdravovaniu z týchto previnení. Po nej nasledovala svätá omša za oživenie kresťanských koreňov. V nedeľu boli prednášky E. Gibello, P. Brodeka i D. Lukáča. Nedeľa sa niesla v znamení odovzdania sa pôsobeniu Ducha Svätého, za čo bola odslúžená aj svätá omša na záver konferencie.

Ivan Balla

foto: Mária Víziková

Návšteva centra Obnovy v Duchu v Ríme

V dňoch 7. – 8. októbra sme navštívili talianske centrum hnutia Obnovy v Duchu v Ríme. Privítal nás nám už dobre známy Mário Landi, ktorý nám venoval niekoľko hodín v rozhovore o potrebách Obnovy v Duchu Svätom na Slovensku.

Salvatore Martinez

Predovšetkým sme sa zaujímali o formáciu členov našich spoločenstiev i vedúcich. V Taliansku sa Obnova stará asi o 1800 spoločenstiev a niekoľko tisíc jednotlivcov. Boli sme povzbudení z ich zodpovednej teologicko-pastoračnej formácie, ktorej pripisujú veľký význam. Možno povedať, že Obnova je v Taliansku dobre organizovaná a pritom sa neudúša pôsobenie Božieho Ducha. Práve naopak, pri stretnutí s hlavným koordinátorom Salvatorem Martinezom, sme mohli vidieť ich pohotovosť reagovať na aktuálne výzvy Cirkvi i spoločnosti. To, čo bolo zvlášť z jeho strany podčiarknuté, je úsilie, aby Obnova bola charizmatická a spätá s Cirkvou i jej hierarchiou. Potešila nás ich vnímavosť na to, čo hovorí Svätý

Otec i promptná reakcia pri uplatňovaní jeho slov do života „obnovených“. Pri nedávnom stretnutí Salvatoreho so Svätým Ocom Benediktom XIV. mu Svätý Otec vyjadroval poďakovanie, že ľudia z Obnovy ho počúvajú a podporujú. S úsmevom dodal, že jeho „náročnú teológiu“ robia zrozumiteľnou.

Okrem toho, čo sme mohli vidieť i počuť, sme tiež boli obdarení množstvom materiálov, ktoré by nám v budúcnosti mohli pomôcť v našom spoločnom napredovaní. Navzájom sme sa uistovali o modlitbe za Obnovu v Duchu v našich krajinách.

Peter Bradek

Mario Landi

VEĽKÉ VECI UROBIL S NAMI PÁN A MÁME Z TOHO RADOSŤ

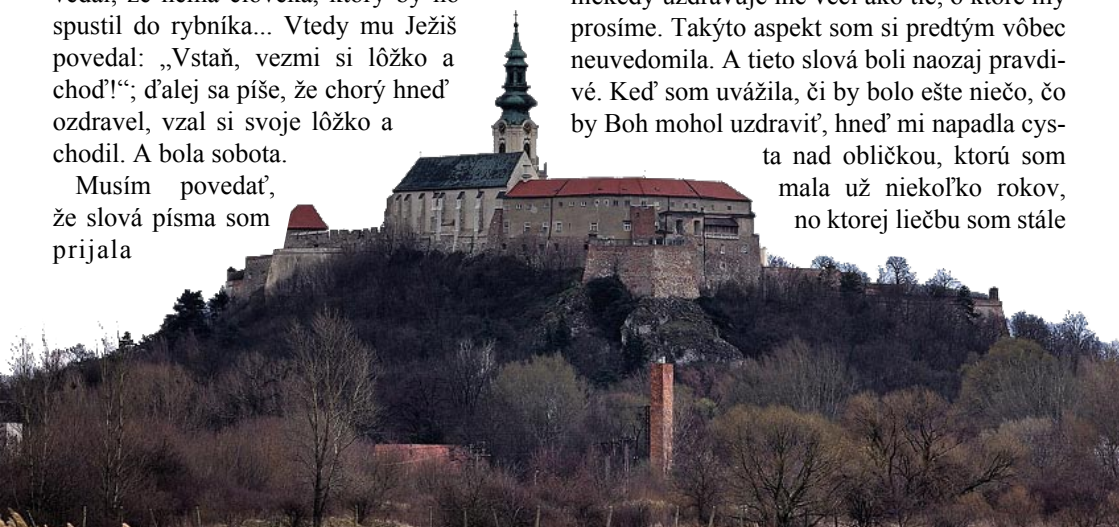
Milí bratia a sestry, chcem sa s Vami podeliť o radosť a vieru, ktorou Pán naplňa moje srdce. Zúčastnila som sa kurzu Gedeon v Nitre. Aj napriek tomu, že som pôvodne na kurz nemala ísť a potrebovala som si vybaviť mimoriadne dôležité povinnosti, organizátorovi som na jeho zavolanie deň pred začiatkom spontánne nahlásila svoju účasť.

V druhý deň kurzu, v sobotu popoludní, som počas adorácie uvažovala nad tým, o čo chcem poprosiť Boha počas modlitby prihovorov. Nakoniec som vysluhovateľom tejto služby predostrela jednu záležitosť, ktorú som dlhšiu dobu riešila, a tiež prosbu o fyzické uzdravenie. Po prihovoroch nasledovalo slávenie Eucharistie a po ňom skupinové modlitby za vylíatie Ducha Svätého. Tento raz som pre Pána nemala konkrétnu prosbu, chcela som, aby On ku mne prehovoril, dal mi to, čo On chce a v takej miere, akú chce. A On prehovoril i konal. Pri modlitbe bola vyslovená stať z Jánovho evanjelia 5, 5-11; verš, ktorý hovorí o tom, ako si Ježiš pri rybníku Betsata všimol človeka, chorého tridsaťosem rokov a spýtal sa ho, či chce ozdraviť. Nato mu chorý odpovedal, že nemá človeka, ktorý by ho spustil do rybníka... Vtedy mu Ježiš povedal: „Vstaň, vezmi si lôžko a choď!“; ďalej sa píše, že chorý hneď ozdravel, vzal si svoje lôžko a chodil. A bola sobota.

Musím povedať, že slová písma som prijala

do srdca. Zdravotný problém, za ktorý sme popoludní prosili, pretrvával aj naďalej, no myslela som, že uzdravenie príde časom a bola som pokojná. Po skončení kurzu som sa o tejto veci rozprávala s priateľom z kurzu, ktorý mi na základe vlastnej skúsenosti povedal, že Pán niekedy uzdravuje iné veci ako tie, o ktoré my prosíme. Takýto aspekt som si predtým vôbec neuvedomila. A tieto slová boli naozaj pravdivé. Keď som uvážila, či by bolo ešte niečo, čo by Boh mohol uzdraviť, hneď mi napadla cysta nad obličkou, ktorú som mala už niekoľko rokov, no ktorej liečbu som stále

odkladala. Nález sa postupne zväčšoval a dal sa voľne nahmatať. Pred niekoľkými týždňami mal tento nález v priemere už asi päť centimetrov, preto som bola rozhodnutá, že to budem riešiť, no doposiaľ som si nenašla čas. Práve toto bolo miesto, ktorého sa Ježiš dotkol, ktoré uzdravil. Uvedomila som si to dva dni po skončení kurzu. Na tom mieste nie je ani stopa po cyste, akoby tam nikdy nič nebolo. Vďaka a sláva Tebe Pane!

Toto uzdravenie ma naplnilo veľkou bázňou a chválou voči nášmu Bohu. Samotné fyzické uzdravenie Ježišom pre mňa bolo a je veľkou vecou. No to, čo táto skutočnosť vo mne, v mojej mysli a vzťahu k Trojjedinému Bohu spôsobila, je pre mňa oveľa úchvatnejšie ako samotné fyzické uzdravenie. Ako prvé som si nanovo uvedomila, že Božie slovo je živé, mocné a pravdivé, a Boh k nám prostredníctvom neho naozaj hovorí a dáva sa nám poznať. Ďalšou vecou je, že Boh naplňa svoju vôľu, či už prostredníctvom Jeho slova, ktoré sa stáva pravdou, prostredníctvom ľudí, ktorých nám dáva, alebo túžob, ktoré kladie do našich srdiec.

Ďakujem Bohu za to, že to On sa skláňa k nám a dotýka sa nás, že On tak veľmi túži dať sa nám poznať, prežívať Jeho prítomnosť, dodať nám vieru a odvahu a spraviť nám radosť. Toto nové poznanie Božej láskyplnej prítomnosti a moci mi dáva veľkú radosť a túžbu volať Jemu na slávu. Rovnako ďakujem za bratov a sestry, ktorí sa odovzdávajú do služieb Pána, a prostredníctvom ktorých môže konať svoju vôľu; aby sme vždy medzi sebou mali tých, ktorí by chorých na tele i na duši mohli „spustiť do rybníka“, do Božej uzdravujúcej Lásky. Pretože všetci sme povolani k Jeho vykupiteľskému dielu.

Ďakujem Ti, Otče, za toto gedeonovské spoločenstvo rodiny, plné lásky, pokoja, milosti a pomoci, do ktorého si nás pozval, a v ktorom sme Ťa mohli chváliť s vedomím nášho synovstva a s radosťou z neho.

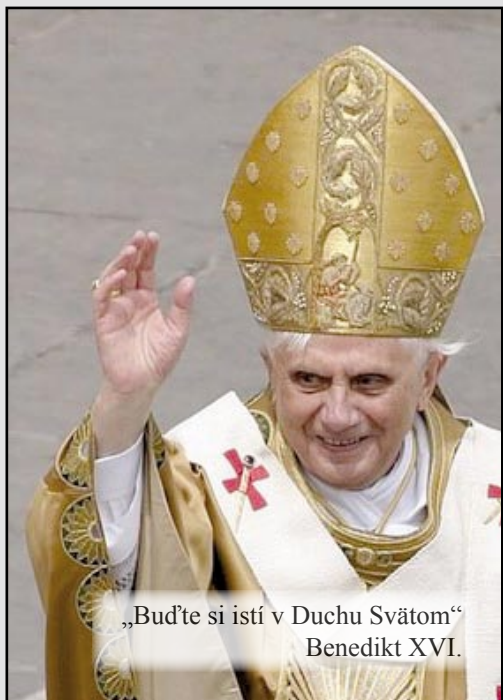
Viera Prokepcová

RADA ICCRS SA STRETĽA SO SVÄTÝM OTCOM

V stredu 8. júna 2011 sa po generálnej audiencii na Námestí sv. Petra niektorí členovia Rady ICCRS stretli so Svätým Otcom Benediktom XVI.

Svätý otec v odpovedi na otázku, položenú prezidentom ICCRS, Michelle Moran, poslal nasledujúcu správu: „Bud'te si istí v Duchu Svätom“. Táto silná výzva sa hneď stala aj spoločným mottom pre účastníkov medzinárodnej konferencie na tému „Pestovanie chariziem“ (Growing in the Charisms), ktorá sa konala v Assisi 8. až 12. júna 2011. Zároveň Svätý Otec vyzval KCHO, aby sa modlila za mier vo svete. Preto v súlade s jeho želaním odporúčame všetkým členom, aby organizovali rôzne charizmatické podujatia pre uskutočnenie tejto výzvy i jej ohlasovanie.

Prevzaté z <http://iccrs.org/en/index.php>

„Bud'te si istí v Duchu Svätom“
Benedikt XVI.

ČARODEJNÍCI, JASNOVIDCI A CHARIZMATICI: OKNO OTVORENÉ DO NEVIDITEĽNÉHO SVETA

Je všeobecne známe, že existujú ľudia, ktorí majú nadprirodzené schopnosti. Je ale rozdiel, vedieť o nich iba z počutia alebo ich schopnosti spoznať na vlastnej koži, tak ako sa to stalo nám!

Stačí im jediný pohľad na človeka alebo na jeho fotografiu a sú schopní povzpraviť jeho životný príbeh, smrť, zázraky v živote, zistiť zdravotné alebo osobné problémy. Niekedy ani nepotrebnú človeka vidieť. Stačí telefonát a okamžite, bez toho, aby tú osobu poznali alebo sa s ňou kedykoľvek zhovárali, dokážu určiť, o aký problém ide, či bola osoba alebo rodina prekliata alebo ide o mágiu. Občas odporučia odstrániť z domu dáky predmet, ktorý nielen presne identifikujú, ale presne označia aj miestnosť, v ktorej sa nachádza. A predmet sa tam, samozrejme, nachádza. Tu bežné zákony neplatia, pre všetkých existuje len jedno vysvetlenie, že ich schopnosti, viac či menej viditeľné, prekračujú hranice materiálneho sveta a dostávajú sa do sféry neviditeľna.

V kontakte s týmito ľuďmi je vždy potrebné jednať s maximálnou opatrnosťou, lebo hranica medzi nadprirodzenými schopnosťami, pochádzajúcimi od Boha (charizmami) a tými, ktoré pochádzajú od zlého, je veľmi krehká. Existuje však veľmi jednoduchý spôsob, ako zistiť, kto pracuje pre dobro a kto pre zlo.

Kto používa tieto praktiky pre dobro a považuje ich za službu, robí to vždy nezištne a nechváli sa tým. Dostanete sa k nemu len na základe doporučenia zo strany dôveryhodných osôb alebo samotných kňazov a nikdy vám nepovedia vety typu: „Ja mám túto schopnosť, ja to môžem zistiť, neboj sa, ja sa o to postarám.“ Nikdy nebude predpovedať budúcnosť, o nikom nebude hovoriť negatívne. Vždy sa bude správať skôr rezervovane, nebude sám seba vychvalovať a hlavne nebude žiadať peniaze. Niektorý takýto človek príjme maximálne malý príspevok, pretože mnohí vďaka tomuto poslaniu nemajú možnosť ani čas pracovať. Navyše sa aj vďaka svojej pokore často stretávajú so svojimi duchovnými učiteľmi a počúvajú ich rady.

Naopak, kto koná v mene zla, sa so svojimi skutkami chváli, často používa zámeno „ja“, sľubuje aj nemožné, zaručuje účinnosť svojich služieb, ponúka riešenie a predovšetkým žiada platbu.

KAPITOLA III
JASNOVIDCI A CHARIZMATICI:
OKNO OTVORENÉ
DO NEVIDITEĽNÉHO SVETA

...keď existujú ľudia, ktorí majú nadprirodzené schopnosti, vedieť o nich iba z počutia alebo ich schopnosti spoznať na vlastnej koži, tak ako sa to stalo nám!

Voľný preklad úryvku z českého vydania knihy
Lucia a Francesco Casadei: Dáblovi tváří v tvář
Vydalo nakladatelství PAULINKY, 2009

MODLITBA PRÍHOVORU

Biblický základ

Katechizmus Katolíckej cirkvi nazýva modlitbu príhovoru orodovaním (porov. KKC 2634). Príklad takejto modlitby nachádzame už v Starom zákone.

Abrahám sa prihovára za Sodomu a Gomoru: „Zahubiš azda spravodlivého spolu s bezbožným? Možno, že je v meste päťdesiat spravodlivých ... Ak sa ich tam nájde len desať?“ (Gn 18,17-32).

Mojžiš oroduje počas boja s Amalekitmi za Jozueho a jeho bojovníkov: „Mojžiš povedal Jozuemu: Vyber nám mužov a choď bojovať s Amalekom! Ja budem stáť na končiaroch vrchu s Božou palicou v ruke ... A kým mal Mojžiš zdvihnuté ruky, víťazil Izrael, len čo ruky spustil, víťazil Amalek.“ (Ex 17,7-13).

Mojžiš sa prihovára za Máriu a jej uzdravenie: „Mária a Áron hovorili však zle o Mojžišovi pre Kušitanku, ktorú si vzal za ženu... A Pán hneď hovoril Mojžišovi, Áro-

novi a Márii: Chodte všetci traja k stánku zjavenia! Keď oni traja prišli, Pán zostúpil v oblačnom stĺpe, vstúpil do vchodu stánku a zavolał Árona a Máriu. Oni dvaja predstúpili a riekol im: Počúvajte moje slová... Prečo ste sa teda nebáli hovoriť proti môjmu služobníkovi Mojžišovi? I vybušil proti nim Pánov hnev a odišiel. Keď sa oblak vzdialil od stánku, Mária razom obelela malomocnosťou ako sneh. A keď sa Áron k nej obrátil, videl, že je malomocná. Vtedy Áron povedal Mojžišovi: Pán môj, nedaj nám trpieť za hriech, ktorého sme sa dopustili vo svojej nerozumnosti!... Tu Mojžiš volal k Pánovi: Bože, uzdrav ju, prosím!“ (Nm 12,1-15).

Mojžiš oroduje za neverný ľud: „Pán povedal Mojžišovi: ... Pozri, je to ľud nepoddajnej šije! Teraz ma nechaj, nech zahorí môj hnev proti nim a vyhubím ich! Teba však urobím veľkým národom. Ale Mojžiš sa pokúšal upokojiť Pána, svojho Boha, a hovoril: Prečo by

mal, Pane, vybušiť tvoj hnev proti ľudu, ktorý si ty mohutnou silou a mocnou rukou vyviedol z egyptskej krajiny?! Prečo by mali Egypťania vraviť: V zlovôli ich vyviedol, aby ich zmánil na horách a vyničil ich zo zemského povrchu?! Odlož svoj prudký hnev a maj zľutovanie nad nešťastím svojho ľudu! Spomeň si na svojich služobníkov Abraháma, Izáka a Izraela, ktorým si na seba samého prisahal a prisľúbil:

dobňuje Ježišovej modlitbe, lebo On je jediný orodovník u Otca za všetkých ľudí, najmä za hriešnikov. (porov. Hebr 7,25; KKC 2634). Takže sám Ježiš je pre nás vzorom, a zvlášť jeho modlitba za apoštolov a Cirkev: „... Za nich prosím. Neprosím za svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji... Svätý Otče, zachovaj ich vo svojom mene, ktoré si ty dal mne, aby boli jedno ako my... Neprosím, aby

Rozmnožím vaše potomstvo ako hviezdy na nebi a celú túto zem, o ktorej som hovoril, dám vášmu potomstvu, aby ju vlastnilo na večné veky! A Pán oľutoval nešťastie, ktorým chcel navštíviť svoj ľud.“(Ex 32,1-14).

Cirkev nám práve túto modlitbu predkladá ako úchvatný obraz a vzor modlitby príhovoru (porov. KKC 2574). Mojžiš stojí v prielome pred Bohom (porov. Ž 106, 23), aby zachránil ľud. Neprosí teda za seba, ale za ľud, ktorý si Boh získal. A kde čerpal silu a húževnatosť na svoje orodovanie? V dôvernom vzťahu k Bohu. Vo vzťahu, kde spoznal Boha ako verného, zhovievavého a veľmi milostivého (porov. KKC 2577).

Táto modlitba nás zároveň zblízka pripo-

si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred Zlým... Posväť ich pravdou;... No neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno, ako ty, Otče vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal... Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa... Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu...“ (Jn 17, 9-24).

A myslím si, že ešte jedna Ježišova modlitba je úžasným príkladom pre nás. Je to modlitba na križi: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia“ (Lk 23,34).

Nakoniec nás apoštol Pavol ubezpečuje, že

„aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti, lebo nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba; a sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychmi. A ten, ktorý skúma srdcia, vie, po čom Duch túži: že sa prihovára za svätých, ako sa páči Bohu.“ (Rim 8, 26-27).

Vďaka modlitbe príhovoru máme účasť na Kristovom orodovaní. Zároveň táto modlitba je výrazom spoločenstva svätých. Okrem toho prosieť za druhých je príznačnou vlastnosťou srdca, ktoré je v súlade s Božím milosrdenstvom. Lebo ten, kto sa takto modlí, „nehľadá iba na svoje vlastné záujmy, ale aj na záujmy iných“ (Flp 2,4), ba dokonca sa modlí aj za tých, ktorí mu robia zle (porov. KKC 2635).

Ak túto modlitbu uskutočňujeme v rámci spoločenstva, naplníme Ježišov prísľub: „Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyseľne prosieť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (Mt 18,20). Ale aj samotná modlitba nás spája. Lebo tým, že sa modlíme na rovnaký úmysel, za tú istú osobu a jej problémy, máme rovnaké myšlienky a smerujeme k jednému cieľu, sa naša modlitba stáva účinnejšou.

Čo je modlitba príhovoru?

Modlitba príhovoru spočíva v tom, že ak mám duchovný blok, problém alebo vnútorné zranenie či nejakú vnútornú bolesť, ktoré ma už dlhší čas trápia, môžem požiadať napríklad bratov a sestry v spoločenstve o túto modlitbu, alebo využiť službu modlitebných skupín, ktoré ponúkajú tento druh modlitby.

Tu by som rád zdôraznil, že modlitba príhovoru v spoločenstve je modlitbou za osobné potreby človeka, ktorý prosí o modlitbu. Teda nie za potreby jeho blízkych alebo tých, čo ho žiadali o modlitbu. Stáva sa, že osoba prichádzajúca na modlitbu príhovoru chce, aby sa modlitebný tím prihováral napríklad za jej manžela či manželku, syna či dcéru a pod.. V takomto prípade je dobré vysvetliť danej osobe,

že sa budeme teraz modliť nie za jej manžela či syna, ale za ňu, lebo ona je teraz tu, a za jej vzťah k manželovi či synovi i za jej vnútornú bolesť, ktorú jej spôsobujú jej blízki.

Modlitba zvyčajne začína krátkym rozhovorením, v ktorom osoba, prosíaca o modlitbu, vypovie svoje problémy či potreby. Orodovníci ju vypočujú a spoločne potom predkladajú a odovzdávajú Bohu, Jeho milosrdenstvu a láske to, čo trápi danú osobu. Teda modlia sa hneď na mieste – či už vlastnými slovami alebo aj v jazykoch, nahlas alebo potichu - spolu s osobou, ktorá ich prosila o modlitbu. Zvyčajne sa pri tejto modlitbe používa aj gesto vkladania rúk (viac o tom neskôr). Preto osoba, za ktorú sa takto modlíme, môže živo a intenzívne zakúsiť spoločenstvo i solidaritu Cirkvi: „Cirkev v týchto mojich bratoch a sestrách sa tu a teraz za mňa modlí a ja môžem počúvať ich modlitbu i zjednotiť sa s nimi“.

Základom modlitby príhovoru je to, že orodovníci sa usilujú v dôvere a odovzdanosti načúvať Duchu Svätému, aby inšpirovaní ním mohli s láskou duchovne povzbudiť i usmerniť toho, za koho sa modlia.

Z uvedených slov sa pred nami vynára aj postup či obsah tejto modlitby: Najprv by sme mali prosieť o lásku k ľuďom, za ktorých sa modlíme. Ak pravidelne slúžime touto modlitbou, uvedená prosba by sa mala stať aj neodlučiteľnou súčasťou našej každodennej osobnej modlitby. Potom by mala nasledovať prosba o ochranu. Ak sa pravidelne angažujeme v tejto službe, tak platí pre nás to, čo bolo už povedané vyššie. Nasleduje rozlišovanie. Pýtame sa Ducha Svätého, za čo sa máme modliť a prosíme ho, aby nás viedol, aby sa On v nás prihováral. Toto rozlišovanie sa už čiastočne deje aj pri rozhovore, ktorý predchádza modlitbu, ale na tomto mieste ešte zvlášť prosíme o svetlo Ducha Svätého (o rozlišovaní viac neskôr). Ďalším krokom je vzdávanie vďaka za dobrodenia, ktoré už Boh preukázal osobe, za ktorú sa modlíme. Dobrorečenie Bohu však môžeme spojiť aj s prvým krokom, teda s

prosbou o lásku. Stredom modlitby príhovoru je orodovanie alebo odovzdávanie osoby, za ktorú sa modlíme, i jej problémov či potrieb. Usilujeme sa to vždy robiť tak, ako nás k tomu inšpiruje Duch Svätý. Teda pomocou myšlienok, slov či obrazov, ktoré nám vnuká. Záver modlitby tvorí ešte krátka prosba o požehnanie. Ak je prítomný kňaz, môže udeliť aj kňazské požehnanie.

Pozor! Neviažme sa na techniku, nejaký postup alebo šablónu či osobné skúsenosti. Nekopírujme iných. Vždy, pri každej modlitbe, pri každom človeku, načúvajte Duchu Svätému. On nás povedie.

Okrem toho, ak nepoznáme osobu, za ktorú sa modlíme, je dôležité sa ešte pred modlitbou pýtať, či má táto osoba už nejakú skúsenosť s týmto druhom modlitby. Ak nie, je potrebné krátko jej vysvetliť formu a priebeh modlitby, modlitbu v jazykoch i prejavy iných chariziem a gesto vkladania rúk. Zároveň ju musíme požiadať o dovoľenie položiť ruky. Ak si to neželá, musíme ju rešpektovať.

Po modlitbe je zase potrebné vysvetliť alebo sa uistiť, že osoba, za ktorú sa modlíme – zvlášť ak ju nepoznáme, správne pochopila slová poznania či proroctva. Tieto slová jej môžeme napísať aj na lístok, aby sa k nim

mohla neskôr vrátiť.

Nakoniec sa ešte pýtame, ako prežívala modlitbu alebo čo sa s ňou dialo pri modlitbe. Zvyčajne osoby, za ktoré sa modlíme, prežívajú pokoj, radosť, lásku a preniká ich teplo. No stáva sa, že neprežívajú žiadne emócie a necítia ani žiadne teplo. Ba niekedy môžu prežívať aj negatívne emócie či pociťovať bolesť. Tiež sa občas stáva, že my sa modlíme za niečo iné a oni prežívajú alebo vnímajú tiež niečo iné. Z toho všetkého môžu byť sklamaní.

Sklamanie môže byť o to väčšie, ak Božiu milosť stotožňujeme s emocionálnymi zážitkami. Sme presvedčení, že ak intenzívne emocionálne prežívame modlitbu, tak Duch Svätý v nás pôsobí, ak nie, tak nepôsobí. A je zlé, ak orodovníci začnú tvrdiť, že prekážka je určite v osobe, za ktorú sa modlia. Toto je nesprávne zmýšľanie. Druhou príčinou sklamaní môže byť to, že v modlitbe hľadáme okamžitú psychologickú a duchovnú pomoc; akési rýchle nájdenie Boha či jeho pomoci (akési skratku k cieľu). Preto je dôležité pýtať sa na to a vysvetliť im, že všetky tieto vonkajšie prejavy sú len sekundárne. Dôležitá je tu Božia milosť, ktorá určite pôsobí (ona je vždy ovocím modlitby) a ovocie Ducha (porov. Gal 5,22-23), ktoré priniesie, aj keď možno nie hneď.

Nezabúdajme, že úlohou tejto modlitby je „ponáranie“ človeka do vykupiteľského diela Boha – do tajomných hĺbok Boha, teda zjednocovanie sa s Bohom. A toto zjednocovanie je vždy tajomstvom – je to vždy niečo osobné. Preto je dôležitejšie to, čo sa deje počas modlitby v osobe, za ktorú sa modlíme, ako to, čo nám Boh zjavuje.

Modlitba príhovoru ako služba

Cieľom modlitby príhovoru je predovšetkým s vierou privádzať k Bohu tých, ktorý potrebujú jeho milosrdenstvo a spásu (porov. Lk 5,18-19). A to je služba. Pretože viesť niekoho k Ježišovi zahŕňa v sebe niekoľko vecí. Ako prvé predstaviť mu Ježiša v živom slove. Potom vyzvať ho k obráteniu, odpusteniu, pretrhnutiu pút s modloslužbou, okultizmom

i hriechom. A nakoniec mu pomôcť vstúpiť do Božieho svetla. (PLIYA, J. Moc Ježišova jména. Praha 2010.) Inými slovami, Boh chce aj skrze túto modlitbu uzdraviť celého človeka. A úplné zdravie spočíva (1) v obnovení a prežívaní hlbokého spoločenstva s Bohom, (2) v obnovení vnútornej jednoty (harmónie) človeka a (3) vytvorení správnych medziľudských vzťahov.

Preto vlastne prihovárať sa za iných znamená dať do služieb Ježišovej lásky dary Ducha Svätého kvôli bratom i sestrám, aby stretli vo viere alebo skrze charizmatické znamenia súciteľného Boha. Z tohto dôvodu nesmieme zabúdať, že keď k nám Pán niekoho posielal, máme ho prijať s láskou a v atmosfére Ježišovej prítomnosti. Máme uplatniť aj svoje charizmy, aby sme mu mohli pomôcť, ale súčasne zostať aj úplne k dispozícii pôsobeniu Ducha Svätého. Prečo je to dôležité? Lebo vďaka aj modlitbe príhovoru sa uplatňuje moc Ježiša Krista, ktorý chce uzdraviť svoj ľud a obnoviť harmóniu v zranených srdciach. (PLIYA, J. Moc Ježišova jména. Praha 2010.)

Okrem toho prvá etapa modlitby začína bratským prijatím a pozorným počúvaním príbehu človeka, ktorý požiadal o modlitbu. Toto sa má diať v atmosfére lásky a pokoja. Nestačí len prejsť sympatiu, musíme ho milovať. Treba počúvať ušami, rozumom i duchom (porov. 1Kor 14,15-16), aby sme pochopili príčiny a príznaky problému, ale tiež inšpiráciu a hnutia Ducha Svätého, ktorý daného človeka dobré pozná. (PLIYA, J. Moc Ježišova jména. Praha 2010.) Musíme sa usilovať pravdivo spoznať toho, kto je pred nami. Počas rozhovoru máme byť tiež otvorení milosti súcitenia, aby sme sa zakotvili v láske a prijímali utrpenie - problém daného človeka so silnou túžbou vidieť ho uzdraveného - šťastného, s oslobodeným srdcom... Súcitenie nie je ani ľútosť, ani sympatia, ale skutočná láska, ktorá v nás vďaka Duchu Svätému rastie.

V tejto službe nesmieme chorých, za ktorých sme sa modlili a neboli uzdravení, obviňovať a

vyvolávať v nich dojem, že sa neuzdravili kvôli nedostatku viery. Už teraz si títo ľudia nesú ťažký kríž choroby, ktorá nebola uzdravená, a my by sme im pridávali ešte ďalšie bremeno: neznesiteľný pocit viny. A v tomto zmysle odmietajť aj vyhľadanie lekárskej pomoci pod zámienkou, že by sa tým prejavil nedostatok viery v Božiu moc, znamená nútiť Boha, aby vykonal zázrak. Týmto postojom sa neprejavuje autentická zbožnosť a viera, ale snaha manipulovať Boha.

Taktiež je neprijateľné, aby sme chorých presvedčovali alebo ich v tom utvrdzovali, že Boh musí nutne chcieť ich uzdravenie rovnako ako chce ich spásu. (PLIYA, J. Moc Ježišova jména. Praha 2010.) V takýchto momentoch musíme mať odvahu hovoriť o utrpení a o tom, že „ani najintenzívnejšie modlitby nedosiahnu uzdravenie všetkých chorôb“ (KKC 1508). Prečo? Lebo aj utrpenie a choroby majú zmysel. Bez utrpenia by sme sa stali antiľudskými. Vďaka utrpeniu môžeme mať účasť na Pavlovej skúsenosti - „na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkve“ (Kol 1,24).

Samozrejmosťou je, že orodovníci zachovávajú diskretnosť a mlčanlivosť.

Vidíme, že tento druh modlitby je skutočnou a náročnou službou. Boh si do nej povoláva jednotlivcov i celé spoločenstvá. Takže modlitbou príhovoru môže slúžiť aj celé spoločenstvo, všetci v spoločenstve. V takomto prípade je potrebné, aby niekto moderoval - viedol - túto modlitbu, teda začal ju i ukončil, prípadne usmernil. Zvyčajne to býva vedúci či animátor spoločenstva. Nesmie sa však do tejto modlitby zapojiť osoba, ktorá prežíva hnev alebo neodpustenie voči osobe, za ktorú sa modlí. Tiež sa neodporúča, aby sa modlili psychicky choré osoby. (Pokračovanie nabudúce.)

Imrich Degra

Fotografie pochádzajú z Celoslovenského stretnutia spoločenstiev KCHO Košice 2009,

fotograf: Gabriela Šunderlíková

**Páter Elias Vella,
františkánsky minorita,
hlavný exorcista
a prezident diecéznej
komisie pre okultizmus
a satanizmus,
sa ochotne vyjadril
k téme podprahových
nahrávok.**

PODPRAHOVÉ NAHRÁVKY

V populárnej hudbe sa neustále využívajú podprahové nahrávky a texty nahraté odzadu, piesne, ktoré oslavujú Satana, peniaze alebo zmyselnosť. Mnoho ľudí ani netuší, čo počúva. Stretli ste sa vo svojej praxi s podprahovými nahrávkami textov odzadu v hudbe? Poznali ste niekoho, koho ovplyvnili?

„Áno, môžem povedať, že áno. A môžem povedať áno na základe ich následkov. Poznám niektoré takéto nahrávky, ktoré obsahujú skrytý text a mladých ľudí, ktorí sa stávajú na nich závislými. Nie je to o tom, že niekto si jedenkrát vypočuje nahrávku a ovplyvňuje ho. Ale ak sa niekto stane závislým, potom je tu nejaká pôsobnosť. Napríklad matka dieťaťa ku mne príde a povie mi : „Ja neviem, čo sa deje s mojím synom, pretože on je dobrý chlapec, ale keď sa učí, zrazu prestane, začne sa rúhať a pokračuje to desať až pätnásť minút. Potom ako keby dostal záchvat a dostane sa do normálu.“ Ale záhadou je, odkiaľ to prichádza a prvou otázkou, ktorú dám je : „Aký druh hudby váš syn počúva?“ A vždy zisťujem, že ten druh hudby je práve hudba so skrytým textom. Čiže táto zloba je následkom z podvedomia tohto človeka a potom je to vždy ako podľa šablóny, všetko nahromadené sa zrazu dostane von takýmto spôsobom. Alebo napríklad ženích a nevesta idú na svadobnú omšu a jeden z nich počas čítania Biblie náhle cíti, že už na tom

mieste nedokáže byť a utečie. Nevedia, prečo to urobili, a ja sa ich spýtam: „Aký druh hudby počúvate?“ A vždy zisťujem, že sú závislí na tomto type hudby.“

Do akej miery môže ublížiť takáto nahrávka, ktorá v texte pustenom odzadu vyzýva Satana, bežnému poslucháčovi?

Ako som hovoril, je to škodlivé v zmysle, ak je tu nejaká závislosť. Nemôžeme povedať, že niekto, kto má iba rád pieseň Stairway to Heaven, alebo jej podobnú a z času na čas si ju vypočuje, že mu môže veľmi uškodiť. To nie. Pretože nemá v úmysle ublížovať, ale mnohí hovoria: „Nechcel som tým nikomu ublížiť. Páči sa mi iba text.“ To je pravda, ale podvedomie je už ovplyvnené. A ak je toto podvedomie ovplyvnené, môže to byť veľmi škodlivé.

Ako pomôcť ľuďom, ktorí túto hudbu počúvajú?

Viete, nie je to ten typ závislosti, ktorý sa prejavuje pri pití alkoholu, drogách, nie je to len otázka prehlásenia: „Dobre, ja už to nepočúvam.“ Pretože ak je niekto závislý, stále sa bude k tomu vracieť. Ale ja si myslím, že prvoradé je, aby si človek uvedomil škodlivosť, ktorá sa k nemu dostáva, pretože toto je najdôležitejšie. Veľakrát si najmä mladí ľudia neuvedomujú, že sú poškodzovaní, a hovoria nám, že sme úzkoprsí a hovoríme to, čo hovoríme, len preto, že nemáme radi ich

oblúbenú hudbu. A nie je ľahké presvedčiť ich, že im v skutočnosti táto hudba ubližuje, pretože títo mladí ľudia si kupujú množstvo kompaktných diskov a majú ich celé zbierky. Povedať im, aby nepočúvali túto hudbu nie je také jednoduché, ale ak si uvedomia, že je to škodlivé, potom bude terapia úspešná. Sviatosť je najlepšou cestou, ako niekoho očistiť, ak mu bolo ublížené.

Máte nejakú hudbu, ktorú by ste odporučili počúvať mladým? Hudbu, ktorá nám môže duchovne pomôcť?

Existuje veľa druhov hudby a ja taktiež hovorím, že rockandrollová hudba nie je sama o sebe niečím nesprávnym. Ja tvrdím, že existuje hudba, ktorá obsahuje pri spätnom prehratí skryté odkazy. Takže to nie je otázka typu hudby, pretože každý má svoju oblúbenú hudbu. Sú ľudia, ktorí majú radi klasickú hudbu a tí, ktorí majú radi náboženskú hudbu. Dôležité je, aby bola hudba, ktorú si človek vyberie, uvoľňujúca pre jeho myseľ aj srdce, pretože každý typ hudby má určitú odozvu, ovplyvňuje človeka pozitívne alebo negatívne. Ja nemôžem odporučiť ten alebo iný druh hudby, pretože by bola vhodná iba pre určitý druh ľudí, ale dôležité je, aby to bola uvoľňujúca hudba. Ľudia by si mali byť vedomí nebezpečenstiev, ktoré by mohli byť v každom type hudby, najmä keď sú v nej skryté odkazy na úrovni podprahového vnímania.

Hovoríte o určitých nebezpečenstvách. Stretli ste sa s nejakými extrémnymi situáciami? Nejakými extrémnymi prejavmi velebenia Satana v textoch? Ako sú títo ľudia v skutočnosti ovplyvnení?

V podstate som už povedal, ako sú ovplyvňovaní. Sú ovplyvňovaní, pretože ich podvedomie je ovplyvnené. Ak sa vybudí, všetko z neho vypláva a jedným z prejavov je napríklad agresivita. Niekedy si pustia určité CD a naštartujú tento proces. Následne sa títo mladí ľudia sebapoškodzujú, režu do vlastného tela, alebo sa uchylujú k samovraždám. Toto je veľmi nebezpečné, pretože veľakrát hudba neovplyvňuje iba človeka, ale taktiež skupiny ľudí, a potom sa jedna skupina stáva nebezpečnou pre druhú najmä kvôli agresivite. Nevyhlasujem, že hudba je jedinou príčinou, ale môže k týmto stavom prispieť.

Malta je katolícky ostrov. Sú tieto problémy aj na tomto ostrove?

Áno, určite. Aj keď Malta je veľmi, veľmi malý ostrov v strede mora, je vystavený vplyvu množstva kultúr, európskej aj arabskej, pretože Malta je mostom medzi arabskými krajinami a Európou. Posledným európskym národom na ceste do arabského sveta. A preto tam množstvo vecí prichádza, najmä vďaka turistom. Malta je teda rovnako ovplyvňovaná. Je časťou sveta, a preto nemôže byť ovplyvňovaná.

Andrej Krivák

PODPRAHOVÉ NAHRÁVKY A TEXTY ODZADU

Myšlienka skrytých textov v hudbe bola prvýkrát opísaná v knihe Magic (1913) Alesteirom Crowleyom - okultistom, kúzelníkom, satanistom. The Beatles a Led Zeppelin boli prví v populárnej hudbe, ktorí experimentovali s textami odzadu. Podprahové signály v hudbe sú texty nahraté tak, že pri počúvaní piesne súčasne počúvame aj text, ktorý je vložený do tejto piesne, ale my ho sluchom nevnímame, pretože je nahratý odzadu nahrávky. Naše podvedomie tento text však počuje a ukladá si ho. Najčastejšie sú odzadu vložené texty na oslavu Satana, vyzývanie k užívaniu marihuany a iných drog, vyzývanie na spáchanie samovraždy a pod.. Aby nedochádzalo k manipulácii s ľuďmi, je zakázané používať podprahové signály vo filme aj v hudbe.

O katolícke zjednocovanie a usmerňovanie rozmanitých spoločenstiev hnutia obnovy v Duchu Svätom sa na svetovej úrovni stará ICCRS - International Catholic Charismatic Renewal Services - Medzinárodná služba Katolíckej charizmatickej obnovy so sídlom v Ríme vo Vatikáne. Na Slovensku katolícku asistenciu hnutiu evanjelizácie a obnovy v Duchu Svätom poskytuje od roku 1990 Združenie Jas a od roku 2002 Rada Katolíckej charizmatickej obnovy Slovenska - RKCHOS.

VÍZIA A PRIORITY KCHO

Stretnutie Rady ICCRS sa konalo 21. až 26. marca 2011 v Ríme.

Dôležitým aspektom tohto významného stretnutia bola dlhá i hlboká reflexia, ako aj modlitba za víziu i priority pre celosvetovú Katolícku charizmatickú obnovu (KCHO) a budúce medzinárodné podujatia v rámci prípravy na zlaté jubileum v roku 2017. Kvôli rôznym problémom, ktoré KCHO má, je potrebné pre nadchádzajúce roky zvýšiť počty členov podporovaním krstu v Duchu a seminárov život v Duchu; náš vplyv vo svete skrze čoraz väčšie šírenie kultúry Turíc; našu „charizmatickú“ identitu cez prehlbovanie našich „vízií“; našu zrelosť tým, že budeme pracovať oveľa viac v oblasti formácie vedúcich spoločenstiev. Rada ICCRS pripravila návrh plánu – ako víziu celej KCHO – na roky 2012 až 2017. Tento plán je iba náznakom pre široké pole pôsobenia. Cieľom nie je niečo určovať, ale skôr vytvoriť jednotu medzi celosvetovou charizmatickou rodinou. Teda KCHO v rôznych regiónoch môže pracovať na konkrétnych témach, snažiac sa ich začleniť do širšej celosvetovej vízie.

Zameranie na identitu KCHO

Roky 2012 až 2013 budú zamerané najmä na identitu KCHO. Preto ako kľúčové slová pre túto fázu boli zvolené: Počiatkový oheň - Mučeníctvo - Obnova - Krst v Duchu Svätom - Evanjelizácia. Dôležité bude napĺňanie

biblického odkazu: „Ale premeňme sa obnovou zmýšľania, aby sme vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé.“ (Rim 12, 1-2.) ICCRS plánuje viaceré medzinárodné akcie, napr. Medzinárodné stretnutie mládeže v Brazílii v roku 2012 a v roku 2013 možné veľké stretnutie Rady ICCRS v Jeruzaleme.

Zameranie na zrelosť KCHO

Pre roky 2014 až 2015 budú kľúčové slová: Zachovanie a šírenie ohňa - Koinonia – Charizmatický - Formácia. A nasledovanie biblického odkazu: „Ale kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky.“ (Jn 4, 14) Plánované sú medzinárodné akcie ICCRS: Medzinárodné charizmatické stretnutie v Ugande v r. 2014; Celosvetové duchovné cvičenia pre kňazov v Ríme v r. 2015.

Zameranie na vplyv KCHO

Kľúčové slová pre roky 2016 až 2017 budú: Horiaci plameň – Diakonia (služba) – Katolícky - Kultúra Turíc – Misie a Evanjelizácia. Dôležité bude napĺňanie slov zo Svätého písma: „... a ohlásiť Pánov milostivý rok.“ (Lk 4, 19) Plánovaná je medzinárodná akcia Zlaté jubileum KCHO v Ríme v r. 2017.

Prevzaté a spracované podľa Oreste Pesare: ICCRS Council Meeting 2011. V: ICCRS NEWSLETTER, Volume XXXVII, Number 4 July – september 2011, s. 2.

Boh sa ku mne sklonil s takou láskou, že som mala pocit, že snívam. Ale, našťastie, je to realita.

Dobýjal sa ku mne po celý môj život a chcel ma milovať a požehnávať, ale nedovolila som mu to. Môj strach, nedôvera, odmietanie seba, neprijatie seba, klamstvo mi zatváralo pred Láskou dvere. S odomykaním dverí môjho srdca mi veľmi pomáhal môj spovedník a duchovný vodca, no otvoriť som musela ja, s pomocou Duchu Svätého. Zmena nastala na tohtoročnej Škole modlitby, ktorá sa niesla v duchu Otcovej lásky k márnotravnému synovi, kde o tom bolo povedané pre mňa osobne toľko, že som mu dala šancu a On mohol vstúpiť.

DOSTALA SOM MILOŠŤ PREŽÍVAŤ OTCOVU LÁSKU

O pár dní som nastúpila k Otcovi na „prax“. Keďže chcem ísť pracovať ako opatrovateľka, potrebovala som získať potrebné zručnosti a vedomosti v tejto oblasti. Nastúpila som na prax do Domova sociálnych služieb. Najviac som sa bála obojstranného prístupu a komunikácie s pacientmi, aj tej neverbálnej, a tiež vstupovania do ich intimity pri každodenných hygienických úkonoch a iných výkonoch, patriacich k starostlivosti o nich. Obavy som mala aj z prijatia personálu a zapájania do všetkého, čo bolo potrebné robiť. No pred nástupom na prax som s veľkou túžbou a dôverou v srdci poprosila Otca, aby mi „vyrovnal chodníky“. Bolo to niečo úžasné, ako to urobil.

Už druhý deň praxe som bola pochválená od jednej sestry. Neskôr sa pridali ďalšie a chválili ma, ako sa veľmi dobre zapájam do všetkého a že som dokonca zapadla do kolektívu, ako by som bola jednou z nich. Veľmi ma to potešilo a motivovalo chodiť tam a vydržať ten čas. Potrebovala som jasne a konkrétne vidieť Božiu lásku a zostala som v nemom úžase nad tým, ako ma obdarovával pokojom, radosťou, prežívaním takým silným, že ma má rád, až sa mi z toho chcelo plakať. Vlastne som aj plakala. No tentokrát nie z nezmyselnosti života a jeho nenaplnenia podľa mojich predstáv, ale zo spoznania a prežívania jeho lásky a z ľútosti

nad tým, prečo som ho nepustila oveľa skôr do svojho života.

Po niekoľkých dňoch však prišla nečakaná telesná únava a slabosť. Práca sestier je veľmi ťažká (neverila by som, keby som to sama nezažila). A s ňou prišiel starý známy a neodbytný nepriateľ, strach a klamstvo, že tú prax nebudem vládvať dokončiť kvôli veľkej fyzickej únave a slabosti (pracovala som 8, 10 až 12 hodín denne, a k tomu ešte cestovala z Košíc do Prešova, i šla 15 minút pešo do práce). A doslova na zavolanie opäť prišiel mocnejší

a milujúci Otec a vzal mi tú slabosť na ten potrebný čas, až som to nechápala. Potom mi ju vrátil po službe, aby som nezabudla, že som niečo robila a že je tu opäť, aj zajtra a stále, aby mi pomohol.

Za ten krátky čas mi prirástli k srdcu aj pacienti a ťažko sa mi odchádzalo aj od sestier, boli ku mne naozaj dobré. Musím povedať, že sme zažili aj dosť humoru nielen medzi sestrami, ale aj medzi nami a pacientmi navzájom. Humor a smiech je úžasný dar. Odľahčí situácie aj bolestné stavy či ich prežívanie. To bol pre mňa ďalší znak Božej lásky.

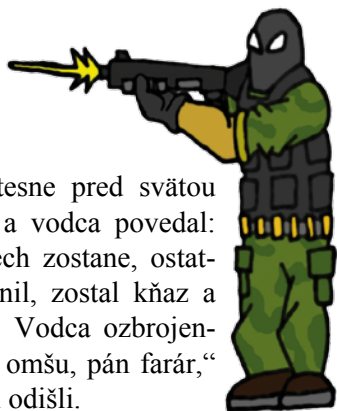
Ten čas medzi chorými, odkázanými na druhých, bol časom, kedy som sa pozastavila nad sebou a naozaj úprimnejšie ako kedykoľvek predtým som ďakovala Bohu za každý deň, ktorý nie je samozrejmosťou, ale darom. Ďakovala som za to, že som zdravá, že celá ja fungujem, že môžem ísť kam chcem, že mám zdravých rodičov. Ďakovala som, že sa o mňa Boh stará po každej stránke, a hlavne v mojej nezamestnanosti, keď som predtým šla do extrému a z neúspechu pri hľadaní si práce i strachu o prežitie som chcela nebyť, tak práve o to viac si začínam vážiť dar života a prežívam veľkú radosť z toho, že som milovaná.

Pochopila som, že veľké veci sa rodia z malých, že vidieť maličkosti prináša radosť, múdrosť, zrenie ducha, pokoru, poslušnosť a dôveru Otcovi. Uvidela som, že odmietanie a nepochopenie malých vecí ma veľmi ochudobnilo v každodennom živote, veď aj dom sa stavia z malých „kúskov“ tehál, aj lastovičky lepia hniezdo z kúskov hliny postupne a trpezlivo, aby mohlo vzniknúť veľké dielo. Vidím svoje márne snahy a vyplytvanú energiu v živote, kedy som všetko stavala na sebe, na svojich silách a schopnostiach, namiesťto dôverného podelenia sa so všetkým, aj s tým najľahším, s Bohom. Spoznala som klamstvo Nepriateľa, že Boh ma nemilu-

je, lebo som slabá, hriešna, neschopná, že lásku si musím zaslúžiť a splniť nejaké podmienky. Prežívam neustále zastrašovanie, no skvelá správa je, že som uverila Bohu - Otcovi, ktorý ma počúva, reaguje a odpovedá na moje prosby, nie síce podľa mojich predstáv, ale oveľa lepšie, ako si viem predstaviť. A dáva mi silu do života a riešenia vecí, a hlavne radosť a uistenie, že je tu pre mňa a že pod jeho ochranou sa mi nič nemôže stať. Ako píše žalmista „...nebudeš sa báť nočnej hrôzy ani šípu letiaceho vo dne... lebo tvojim útočiskom je Pán...“ (Ž 91, 5, 9)

Silvia Čiznárová

V Afrike do kostola vtrhli ozbrojenci tesne pred svätou omšou. Mierili na veriacich samopalmi a vodca povedal: „Kto je ochotný zomrieť pre Krista, nech zostane, ostatní odíďte. Kostol sa okamžite vyprázdnil, zostal kňaz a päť veriacich, na ktorých mierili zbrane. Vodca ozbrojencov povedal: „Teraz môžete začať slúžiť omšu, pán farár,“ a maskovaní muži so zbraňami odišli.

Vo Vatikáne sa rozpráva táto anekdota:
Pápež Lev XIII. žiadal, aby mu predstavili každého nového gardistu. Pri tejto príležitosti pápež vždy položil novému vojakovi tri otázky v tomto poradí: „Koľko máš rokov? Ako dlho sa vydržíš postiť? Žijú ešte tvoji rodičia?“ Raz mu bol takto predstavený Švajčiar, ktorý nevedel taliansky. Preto mu jeho nadriadený dal napísané odpovede tak, ako idú jedna za druhou. Avšak pápež v ten deň prehodil poradie prvých dvoch otázok. „Ako dlho sa dokážeš postiť?“ Vojak odpovedal: „24 rokov.“ „Koľko máš rokov?“ - Pýtal sa ďalej pápež. „Dva dni.“ – odvetil gardista. Udivený pápež zvolal: „Jeden z nás asi musel stratiť rozum!“ Švajčiar, pre ktorého tieto slová boli treťou otázkou, pohotovo odpovedal: „Obaja, Vaša svätosť.“

**Informácia pre
odberateľov
časopisu**

Vydávanie časopisu Katolíckej charizmatickej obnovy **CHARIZMA** sa ustálilo na tri čísla v roku. Noví odberatelia pre budúci rok môžu vyplnený objednávkový formulár poslať na adresu redakcie. Odberateľom, prihláseným v tomto roku, posielame časopis aj v budúcom bez objednávky.

Príspevok za budúcoročné tri čísla s poštovným je 3 €
a možno ho uhradiť priloženou poštovou poukážkou.

Koordinátor

Dušan Lukáč, Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Gelnica, 056 01 Gelnica,
tel.: +421 903 635996, e-mail: lukacd@psg.sk

Zástupca koordinátora

Peter Brodek, Kňazský seminár, Samova 14, 950 50 Nitra,
tel.: +421 911 934788, e-mail: brodek@ksnr.sk

Kontakt so zahraničím

Alžbeta Šuplatová, Hrubý Šúr 21, 903 01 Senec,
tel.: +421 0245903 054, +421 904 234113, e-mail: alzbeta.suplatova@mail.t-com.sk

Košice:

Imrich Degro, Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Haniska, Hlavná 121, 044 57 Haniska,
tel.: 0903 156746, e-mail: degro@ktfke.sk

Peter Slávik, Třebíčska 15, 066 01 Humenné,
tel.: 0908 989538, e-mail: peter.sl@centrum.sk

Rožňava:

Mária Lörincová, Nová 704, 053 33 Nálepkovo,
tel.: 0904 549333, e-mail: lorincova@slovanet.sk

Spis:

Milan Hvizdoš, Dúbrava 17, 053 05 Behárovce,
Tel: 0904 109 521

Juliana Hýrošová, Papiernická 18/11,
034 01 Ružomberok,
tel: 044 4341264, 0902 737623, 0918 077803,
e-mail: tereziavelka@azet.sk

Banská Bystrica – JAS:

Václav Kocián, J. C. Hronského 17, 960 01 Zvolen,
tel.: 0903 571499, e-mail: jaszv@in.slovanet.sk

Banská Bystrica:

Viera Nemcová, J. C. Hronského 17, 960 01 Zvolen,
tel.: 0910 978 956, e-mail: vierka.jas@zoznam.sk

Žilina:

Jozef Kvašňovský, Hurbanova 2306, 022 01 Čadca,
tel.: 0904 273060, e-mail: jozefpc@azet.sk

Miroslav Bilčík, Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Kinská č.127, 013 13 Rajecské Teplice,
tel.: 0904 607 070, e-mail: mbilcik@gmail.com

Nitra:

Mária Bernátková, Soblahovská 14, 911 01 Trenčín,
tel.: 0903 585586,
e-mail: bernatkova.maria@zoznam.sk

Trnava:

Anton Gubala, Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Madunice, 922 42 Madunice,
tel.: 0905 512749, e-mail: franton48@seznam.cz

Helena Karásková, Záhumenská 4, 919 26 Zavar,
tel: 033 5597394, 0915 429973,
e-mail: karaskova@topcomp.sk

Bratislava:

Elena Ferancová, Krasinského 9, 821 04 Bratislava,
tel: 02 43296917, 0905 335854,
e-mail: seminar.elena@gmail.com

Pavol Tománek, Na záhradách 1318/19,
908 77 Borský Mikuláš,
tel.: 0908 831894, e-mail: tomoc@centrum.sk

Objednávka časopisu CHARIZMA na rok 2012

Adresa redakcie:

Katolícka
charizmatická
obnova

Hviezdoslavova 7
949 12 Nitra

Adresa objednávateľa:

Meno a priezvisko:	
Ulica:	
Obec:	
PSČ:	
Počet kusov z každého čísla:	

„Bud'te pripravení zdôvodniť svoju nádej, ktorá je vo vás“

(Porov. 1 Pt 3,15)

Komunita Emanuel pozýva 3. až 5. februára 2012
na 17. medzinárodné stretnutie mladých

On je živý

v Mestskej hale v Nitre na Klokočine

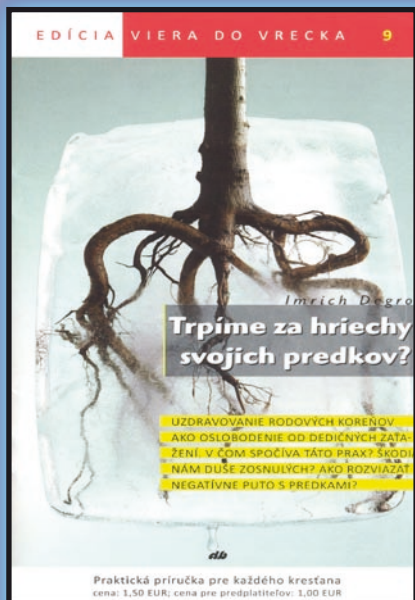

DUCHOVNÉ CVIČENIA V NITRE

Kňazský seminár Sv. Gorazda v Nitre pozýva veriacich do svojich priestorov
na duchovné cvičenia v termíne **9. až 12. 2. 2012** - téma: „Žiť Pánovo slovo“.
Exercitátorom je Mons. Peter Brodek.

Prihlásiť sa môžete na tel. č.: 0911 958 334.

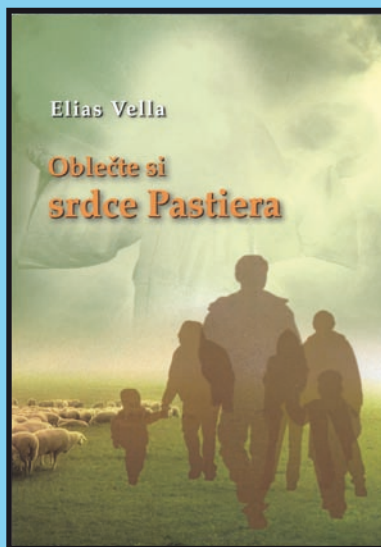

V rámci edície „Viera do vrecka“ z vydavateľstva Don Bosco vyšla útlá brožúra o uzdravovaní rodových koreňov. Autor publikácie nám približuje celú problematiku z pohľadu inštrukcie francúzskych a českých biskupov. Teda okrem iného ukazuje nerovnováhu biblických základov i hroziace nebezpečenstvá tohto uzdravovania. Taktiež odpovedá na otázky, ako nás ovplyvňujú osobné hriechy iných, či nám môžu alebo nemôžu škodiť naši zosnulí a či môžeme dediť nejaké kliatby.

CHARIKNIŽNICA

3/2011

Kniha „Oblečte si srdce Pastiera“ od Eliasa Vella môže byť dobrou pomôckou pre kňazov i vedúcich spoločenstiev. Nájdeme v nej mnohé podnety na premýšľanie o našej službe iným. Dozvieme sa, akými charizmami by sa mal vyznačovať skutočný pastier a kam by mal viesť zverené stádo. Tiež zistíme, že neodlučiteľnou vlastnosťou pastiera je rozlišovanie, načúvanie Bohu a každodenná modlitba za zverené ovce.

Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou